

BIULETYN KOMISJI ZAKŁADOWEJ NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ROK 8 / NUMER 87

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

21 MAJ 2016 r.

XXV WZD ZBROJENIÓWKI

W dniach 11-14 maja w Janowie Lubelskim odbyło się XXV Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „S”. Na 79 delegatów uprawnionych do udziału w zebraniu, przyjechało 65. Organizację związkową z Fabryki Broni reprezentowali Zb. Cebula, J.Pasek i D.Sobczak. Było to rutynowe zebranie sprawozdawcze. Obradom XXV WZD współprzewodniczył Zb. Cebula. Przewodniczący Stanisław Głowacki przedstawił sprawozdanie z działalności Sekcji za ostatni rok. Stosowne sprawozdanie również szef Komisji Rewizyjnej. Sprawozdania zostały przyjęte i delegaci udzieliли władzom Sekcji absolutorium za okres sprawozdawczy. Delegaci długo i emocjonalnie dyskutowali w sprawach bieżących przemysłu zbrojeniowego i sytuacji w poszczególnych zakładach. W wyniku dyskusji przyjęto 9 stanowisk istotnych z punktu widzenia pracowników i spółek będących w zbrojeniowce. Jednakże najwięcej emocji wywołało przyjęcie stanowiska odnośnie „hara-czu”, czy „janosikowego” jak nazywali niektórzy delegaci na rzecz Polskiej Grupy Zbrojeniowej w wysokości 5% od wartości każdej sprzedaży. Ostatecznie zostało przyjęte kompromisowe stanowisko, które jest sprzeciwem dla takich działań Zarządu PGZ. Gośćmi zjazdu zbrojeniówki byli: Prezes HSW S.A. Antoni Rusinek i przedstawiciele firmy PZU, którzy zapoznali delegatów z ubezpieczeniem medycznym. W sobotę delegaci mieli również okazję zapoznać się z kulturą wyrobienia wyrobów garncarskich w Łątku Garncarskim, jak również złożyć hołd poległym na Porytowym Wzgórzu. WZD KSPZ w Janowie Lubelskim było jednym z najbardziej aktywnych zebrań w historii. Wypracowano wiele stanowisk poruszających istotne problemy pracownicze, które zostaną skierowane do odpowiednich instytucji państwowych celem wzięcia pod uwagę zawartych w nich treści.

Janów Lubelski, dn. 11-14.05.2016 r.

STANOWISKO NR 1/ XXV WZD/ 2016

w sprawie: zmian przepisów emerytalnych

Wprowadzona z dniem 1 stycznia 1999 r. reforma systemu emerytalnego powołała do życia otwarte fundusze emerytalne (OFE) - instytucje finansowe, których zadaniem jest gromadzenie i inwestowanie części obowiązkowych składek emerytalnych osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu. Tworząc nowy system emerytalny ustawodawca podzielił ubezpieczonych na trzy grupy wiekowe, z czego jedna z nich tj. osoby urodzone w okresie od 1949 r. do 1968 r. mogły dobrowolnie przystąpić do OFE. Decyzja taka miała charakter ostateczny, co oznacza iż nie można było zrezygno-

-wać z członkostwa w tej instytucji, gdyż stosowna część składki emerytalnej miała być gromadzona na indywidualnym rachunku do osiągnięcia wieku emerytalnego. Przystąpienie do OFE w praktyce wykluczało więc prawo do skorzystania z możliwości wejścia na wcześniejszą emeryturę, gdyż bezwzględnym warunkiem uzyskania wcześniejszej emerytury przez osoby urodzone po 31 grudnia 1948 r., a przed 1 stycznia 1969 r. było nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego. Sytuacja zmieniła się wraz z wejściem w życie 21 lutego 2007 r. nowelizacji ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz.U 2007, Nr 17, poz. 95), która to nowela znacząco ułatwiła „występowanie” z OFE. Wyraźnie jednak trzeba zaznaczyć, że prawo takie przyszanowało wyłącznie osobom ubiegającym się o wcześniejszą emeryturę, w tym w oparciu o art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (emerytura z tytułu pracy w szczególnych warunkach). Przejście jednak na przedmiotowe świadczenie wiąże się z przekazaniem środków zgromadzonych na rachunku członka otwartego funduszu za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Z dniem ustalenia prawa do wcześniejszej emerytury umowa z otwartym funduszem staje się nieważna z mocy prawa (art. 111a ustawy z 28 sierpnia 2007 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych). Utrata środków zgromadzonych przez ubezpieczonego w OFE w związku z przejściem na emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach w sposób znaczący wpływa na zmniejszenie jej wysokości w stosunku do świadczeń innych ubezpieczonych, którzy pozostali w starym systemie emerytalnym. Z dniem 1 lutego 2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 6 grudnia 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych. Nowelizacja daje wprawdzie prawo do przenoszenia środków z otwartego funduszu emerytalnego do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jednakże nie zmienia ona sytuacji osób ubiegających się o wcześniejszą emeryturę. W dalszym ciągu ich środki zgromadzone w OFE są przelewane są na Skarb Państwa. Uważamy że, jest to dyskryminacja ubezpieczonych. Skoro ustawodawca w 2007 roku umożliwił przejście członkom OFE na wcześniejszą emeryturę, to winien także umożliwić przekazanie ich środków zgromadzonych w funduszach emerytalnych na ich konta w ZUS.

Delegaci zgromadzeni na XXV WZD KSPZ NSZZ „Solidarność” oczekują wprowadzenia zmian w przepisach emerytalnych we wskazanym wyżej zakresie.

STANOWISKO NR 2 / XXV WZD/ 2016

w sprawie: przywrócenia etatów pracowniczych w SR „NAUTA”

Delegaci na XXV WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” zwracają do P.G.Z. Centrum Usług Wspólnych w P.G.Z System Sp. z o.o. o przywrócenie 100 % etatów pracowników Działów:

PRZYŁĄCZ SIĘ DO NAS !!

W TYM NUMERZE :

	Str.
XXV WALNE ZBROJENIÓWKI	1
STANOWISKA NR 1, 2, 3	1
STANOWISKA NR 4, 5, 6, 7, 8, 9	2
PORADY PRAWNE	2

Informatyki, Plac i Kadr Stoczni Remontowej „NAUTA” SA w Gdyni w strukturę organizacyjną S.R. „NAUTA” SA. Powrót tych działań spowoduje likwidację niepotrzebnie ponoszonych kosztów przez S.R. „NAUTA” SA, a co najważniejsze poprawi radykalnie obsługę informatyczną działów Stoczni, która pogorszyła się po przejściu Działu Informatyki przez P.G.Z. System Sp. z o.o.

STANOWISKO NR 3 / XXV WZD/ 2016

w sprawie: rezygnacji z procedury przetargowej w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa Państwa.

Delegaci XXV WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” od 2005 roku wskazywali na niebezpieczeństwa dla polskiej gospodarki i systemu bezpieczeństwa Państwa związane z regulacjami UE w ramach Dyrektywy 81/ 2007 tzw. „Reżimu stymulującego konkurencyjność”. Wskazywaliśmy na brak zabezpieczeń prawnych przez Polskę dla własnej armii i gospodarki, co wiąże się z nadmiernym udostępnieniem polskiego rynku dla firm obcych. Niestety nasze obawy się potwierdziły. Wykorzystanie Art. 346 TUE jest znacznie ograniczone, a urzędnicze procedury powodują anomalie. Dochodzi do sytuacji, gdzie urzędnicy resortu M.S.Z., M.R., M.F., M.S.P., służb wbrew opinii M.O.N. podejmują decyzje szkodliwe dla polskiej armii i polskiego przemysłu obronnego. Jako przykład niech posłużą wyniki przetargów otwartych na: 1. Wykonanie naprawy 122 mm haubicy samobieżnej 254 GOŹDZIK na podwoziu gaśnicowym, którą wygrała firma STV GROUP a.s. Czechy pomimo faktu, że właściwie dokumentacji produktu jest HSW SA Stalowa Wola, która również brała udział w przetargu; 2. Amunicja 30 mm do KTO ROSOMAK, który wygrała firma z udziałem kapitału rosyjskiego POLIT ELEKTRONIK. Firma ta była również odpowiedzialna za remont TU – 154, który uległ zniszczeniu pod Smoleńskiem. Amunicję tego typu produkuje i dostarcza już do KTO „MESKO” SA. 3. Remont BWP 1 wygrany przez czeską firmę STV. Dokumentacja będąca w posiadaniu WZM w Poznaniu dotycząca tego wyrobu, musiała być przekazana na polecenie M.O.N. Czechom. To tylko niektóre z przykładów, które pokazują anomalie dzisiejszych rozwiązań.

Delegaci XXV WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” zwracają się do Pani Premier o podjęcie działań, które pozwolą na bezpośrednie kierowanie zamówień do polskich przedsiębiorstw, które pozwolą na właściwe wykorzystanie pieniędzy polskiego podatnika. Tworzenie kolejnych przepisów i procedur przez urzędników niesie za sobą groźbę dalszej eskalacji niekorzystnych zjawisk dla bezpieczeństwa Państwa i właściwego przebiegu modernizacji technicznej Sił Zbrojnych.

ZAWSZE W OBRONIE TWOICH PRAW

BIULETYN KOMISJI ZAKŁADOWEJ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

STANOWISKO NR 4 / XXV WZD / 2016

w sprawie: naliczania odpisu na ZFSS

Pracodawcy zobligowani do tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych rokrocznie naliczają odpis na rzeczony Fundusz w oparciu o przepisy ustawy z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 1994, nr 43, poz. 163 z póź. zm). Na mocy art. 5 ust. 2 cyt. ustawy podstawę do naliczenia wysokości odpisu na jednego zatrudnionego stanowi przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowiło kwotę wyższą. Do 2011 roku podstawa do naliczenia rosła wraz ze wzrostem przeciętnej płacy, o której mowa wyżej. W ostatnich pięciu latach (2011-2015) wysokość tych odpisów pozostawała na niezmiennym poziomie z uwagi na „zamrożenie” przez ustawodawcę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, służącego do jego obliczenia na poziomie z drugiego półrocza 2010 r., które wyniosło 2.917,14 zł. W związku z czym odpis podstawowy (37,5 %) wynosił 1093,93 zł. Rada Ministrów w założeniach do projektu budżetu państwa na 2016 rok po raz kolejny utrzymała przedmiotowe odpisy na niezmiennym poziomie. Oznacza to, iż będzie to już szóste rok naliczania odpisu na fundusz socjalny na bazie wynagrodzenia z II półrocza 2010 roku. Bez wątpliwości działania poprzedniej ekipy rządzącej, w opisywanym zakresie nastawione były na szukanie oszczędności kosztem najuboższych grup naszego społeczeństwa. Przez kilka lat sięgano do kieszeni pracowników, podczas gdy rośnie liczba osób żyjących w ubóstwie, pogarsza się sytuacja bytowa pracujących, poszerza się też grupa zatrudnionych pobierających minimalne wynagrodzenie za pracę i wreszcie zwiększa się rozwarstwienie dochodowe społeczeństwa. Trudno nie zauważyć, że decyzje poprzedniego rządu przyniosły w ostatnich latach wymierne oszczędności jedynie pracodawcom. Jak to się dzieje, że od 2010 roku PKB w Polsce cały czas rośnie, a poziom funduszu socjalnego pozostaje niezmienny. Wielokrotnie składano deklaracje w przedmiocie dbałości o najniższej zarabiających i rodziny wielodzietne, ale robiono dokładnie coś innego. Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych to jedyny instrument finansowy, którym można wspierać, zgodnie z ustawą najniższe finansowo rodziny pracownicze. Zamierzając podstawę do jego naliczenia ta możliwość są ograniczane. Domagamy się zmiany Ustawy z dnia 4 marca 1994 roku, tak aby fundusz socjalny mógł być naliczany zgodnie z jej założeniami. Liczymy na to, że Rząd RP i posłowie będą podejmowali decyzje, tak istotne społecznie w ramach prac Rady Krajowej Dialogu Społecznego.

STANOWISKO NR 5 / XXV WZD / 2016

w sprawie: udziałów „RADMOR” S.A.

Delegaci XXV WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” zwracają się do Zarządu Polskiej Grupy Zbrojeniowej SA o podjęcie, zgodnie z wcześniejszymi deklaracjami, działań zmierzających do odkupienia pakietu kontrolnego lub większościowego akcji „RADMOR” SA. Celem tych działań jest stworzenie silnej grupy elektronicznej.

STANOWISKO NR 6 / XXV WZD / 2016

w sprawie: ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla Grupy PGZ

Delegaci XXV WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” zwracają się do Prezesa Polskiej Grupy Zbrojeniowej SA o podjęcie stosownych działań w sprawie objęcia wszystkich

pracowników naszej Grupy zapisami Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Przemysłu Zbrojeniowego i Lotniczego. Jednym z warunków jest niewątpliwie przystąpienie kolejnych Zakładów do Związku Pracodawców Przemysłowego Potencjału Obronnego i Lotniczego. Za nienaturalne uważamy, że Pracodawcy z naszej Grupy należą do różnych związków, bądź w ogóle nie należą do organizacji pracodawców. Będzie to miało również wpływ na kwestię reprezentatywności Związku Pracodawców na forum Zespołu Komisji Trójstronnej

STANOWISKO NR 7 / XXV WZD / 2016

w sprawie: wyboru przedstawicieli pracowników do Rad Nadzorczych Spółek i przedstawicieli pracowników do Zarządów.

Delegaci XXV WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” zwracają się do Pana Prezesa Polskiej Grupy Zbrojeniowej SA o zagwarantowanie w Statutach Spółek wchodzących w skład P.G.Z. SA wyboru przedstawicieli pracowników do Rad Nadzorczych oraz w Spółkach, których zatrudnienie przekracza 500 osób przedstawicieli pracowników w Zarządach Spółek.

W wyniku różnych przekształceń w ciągu ostatnich lat, takich jak procesy upadłościowe, naprawcze, i.t.d., pracownicy w niektórych przedsiębiorstwach nie mają własnej reprezentacji w Organach Spółek. Jesteśmy przekonani, że będzie to dobrze służyć funkcjonowaniu i rozwojowi Spółek tworzących naszą Grupę.

STANOWISKO NR 8 / XXV WZD / 2016

w sprawie: Umów prowizyjnych zawartych pomiędzy Zarządem P.G.Z. SA a Zarządami Spółek Polskiego Potencjału Obronnego.

Delegaci XXV WZD KSPZ NSZZ „Solidarność” z niepokojem przyjęli fakt podpisania umów prowizyjnych pomiędzy Zarządem polskiej Grupy Zbrojeniowej SA a Zarządami Spółek P.P.O wprowadzających prowizję płacową przez te spółki na rzecz P.G.Z. SA na poziomie 5 % od każdej sprzedaży (dostawy) wykonania.

Wprowadzony w ten sposób „podatek obrotowy” w wysokości 5 % może doprowadzić w konsekwencji do zapaści finansowej lub upadłości niektórych spółek zbrojeniowych, w szczególności tych, które wcześniej zawarły wioletletnie kontrakty, nie biorąc pod uwagę tego dodatkowego kosztu.

Jednocześnie Delegaci WZD KSPZ NSZZ „Solidarność” uważają, że pozyskanie z tytułu wpłaconych prowizji środki finansowe, powinny być przeznaczone przede wszystkim na rozwój przedsiębiorstw należących do P.G.Z. SA.

Delegaci XXV WZD KSPZ NSZZ „Solidarność” wzywają Zarządy poszczególnych Spółek należących do Polskiej Grupy Zbrojeniowej SA do merytorycznego odniesienia się do tych umów, w kontekście skutków dla obecnej i przyszłej działalności przedsiębiorstw. Domagamy się zrewidowania przez Stronę Umów Prowizyjnych (P.G.Z. SA i Spółki Zależne) w kierunku obniżenia i zmiany zasad naliczania prowizji pobieranej od Spółek Grupy Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

STANOWISKO NR 9 / XXV WZD / 2016

w sprawie: zaniechania w Grupie P.G.Z. SA zatrudnienia na tzw. „Umowy śmieciowe”

Delegaci XXV WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” zwracają do Pana Prezesa Polskiej Grupy Zbrojeniowej SA o wydanie stosownych decyzji, które zapobiegną zatrudnianiu w naszej Grupie pracowników na tzw. „Umowach śmie-

ciowych” oraz zatrudniania pracowników przez Agencję Pracy Tymczasowej. Stosunek NSZZ „Solidarność” do tzw. „Umów śmieciowych” jest powszechnie znany i argumentalnie nie chcemy ponownie powtarzać. Zatrudnianie pracowników okresowo przez A.P.T. (Agencji Pracy Tymczasowej), ma niewątpliwie ogromny wpływ na jakość oferowanych przez nas wyrobów. Niewłaściwe pojmowanie oszczędności, mogą być przyczyną wielu nieszczyście i podważania wiarygodności naszych Zakładów. Oczekujemy jednoznacznych decyzji, które zapobiegną patologii w naszych Firmach

Przewodniczący
 XXV WZD KSPZ NSZZ „Solidarność”
 Stanisław Głowacki

W zależności od treści merytorycznej uchwalone Stanowiska zostały przesłane m.in. do:

Pani Beaty Szydło Premier Rządu RP,
 Ministra Obrony Narodowej Antoniego Macierewicza, Sekretarza Stanu w M.O.N. Bartosza Konackiego, Przewodniczącego Sejmowej Komisji Obrony Narodowej Michała Jacha,
 Z-cy Przewodniczącego Sejmowej Komisji Obrony Narodowej Wojciecha Skurkiewicza, Przewodniczącego Senackiej Komisji Obrony Narodowej Jarosława Rusieckiego, Prezesa Zarządu P.G.Z. SA Arkadiusza Siwko, Minister ds. Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Elżbiety Rafalskiej, Prezesów Zarządów Zakładów P.P.O., Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Sekretariatu Metalowców NSZZ „Solidarność”, Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność”.

Polecenie wykonywania pracy nadliczbowej a gwarancja odpoczynku dobowego

Odmowa wykonania polecenia dotyczącego pracy w godzinach nadliczbowych stanowi naruszenie obowiązków pracowniczych i może doprowadzić nawet do zwolnienia dyscyplinarnego. Dopuszczyć jednak należy możliwość takiej odmowy wówczas, gdy polecenie wydane jest z naruszeniem prawa. Za takie można uznać polecenie – w szczególności powtarzalne – wykonywania pracy nadliczbowej ze względu na szczególne potrzeby pracodawcy, którego realizacja prowadzi do pomniejszenia minimalnego odpoczynku dobowego. Obowiązek wykonania polecenia pracy w godzinach nadliczbowych wynika z istoty stosunku pracy. Zawierając umowę o pracę, pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (art. 22 § 1 kp). Pracownik zobowiązany jest do stosowania się do poleceń przełożonych, jeżeli: **dotyczą pracy, nie są sprzeczne z przepisami prawa, nie są sprzeczne z umową o pracę.** Mogą jednak wystąpić sytuacje, w których odmowa realizacji takiego polecenia nie będzie pozostawała w sprzeczności z obowiązkami zatrudnionej osoby. Można wyróżnić w tym zakresie trzy potencjalne grupy przypadków, gdy odmowa może być uzasadniona. Dotyczy to poleceń, które: **zostało wydane wbrew ustawowemu zakazowi zatrudnienia w nadgodzinach określonej grupy osób (np. kobiet w ciąży, pracowników niepełnosprawnych), jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa pracy, narusza zasady współżycia społecznego.** Drugi przypadek dotyczy każdej sytuacji, w której polecenie wydane zostało w sposób sprzeczny z obowiązującym prawem. W pojęciu prawa mieści się natomiast jak najbardziej prawo pracy i ustanowione w nim reguły ochronne, m.in. limitujące pracę w godzinach nadliczbowych.

Przepisy prawa pracy nie wskazują wprost, czy pracownik może odmówić świadczenia pracy w godzinach nadliczbowych, której konsekwencją może być naruszenie gwarantowanego nieprzerwanego okresu odpoczynku dobowego (minimum 11 godzin). Jest to kwestia sporna wśród ekspertów prawa pracy. Przyjąć powinniśmy jednak możliwość odmowy realizacji polecenia w takich przypadkach.

PODSTAWA PRAWNA: art. 22, art. 52, art. 151 ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r. poz. 1502 ze zm.).